

„Danfæren“

ET NYHEDS- OG OPBYGGESELS-
BLAD FOR DET DANSKE FOLK
I AMERIKA.
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danfæren“ udkommer Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Advertising rates made known upon
application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til
„Danfæren“'s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk,
som averterer i Bladet, enten for at
købe hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Det fundgøres, at \$1,000,000 af
de \$5,000,000, som er nødvendige for
Oprettelse af et Penfionsfond for
Præster i Episkopalkirken i det-
te Land, allerede er lovet.

Hvem Børs af Videlen skal læses
ved Mølingen af hver Dags Ses-
sion i den offentlige Skole i Sta-
ten New Jersey i følge en Akt, som
denne Stats lovgivende Forsamling
har vedtaget. Forslaget er sammen-
gængende med et andet Forslag, som
er blevet vedtaget.

Det sidste Lutheriske Forslag
i dette Land, Missouriforbunds, be-
liggende i St. Louis, Mo., har
fundgjort en Prisforsøvelse af 10
Procent paa alle dets Produkter
med Undtagelse af „periodicals“.
Prisforsøvelsen er traaet i Kraft
den 15. Marts. Grunden til Pris-
forsøvelsen er, at Raamaterialerne
koster meget mere end tidligere.

Et af de ledende Lutheriske Kirke-
Meddelelser, The Lutheran, tilbyder
en Sum af \$10 til den Person, der
sender det de bedste 10 Grunde,
hvorfor Bladet bør holdes i et
Hjem og læses af ethvert Medlem af
det Samfund, der udgiver det. Lu-
theranerne overalt i Landet samler
sig om at løse: „Et Kirkeblad i
hvert Hjem til 1917.“

Forandring i den romersk-katolske
Veske. Et irsk romersk-katolsk
publiserer følgende: Forandring i
Messens Evangelium skal læses i
Tilføjernes Sprog. Rom. 12. Fe-
bruar. Både Benedikt har udstedt
en Kundgørelse til Præsterne i alle
Lande, at de herefter skal, efter det
Søndagsmessens at have læst Evan-
geliet paa Latin, gentage det i Til-
føjernes Sprog. Dekretet anføres for
den største Indrømmelse, Pa-
stikant; de senere Kar har gjort
over for Modernismen.

Søndagskolen og Buddhismen i
Japan. Det dybe Indtryk, som Drøf-
telsen af den kommende Verdens
Søndagskole-Foreningens Komention
i Tokyo gør i Japan, og Missionæ-
renes og indviede Bederes Kam-
pagne for Udbredelsen af Søndags-
skolen har vakt Buddhisterne op til
foernte Antirengelse for at holde
Børnene under Buddhismens Ind-
flydelse. Shinshu Sekten, det stær-
keste Buddhistsamfund i Japan, vil
spendere Millioner Yen for at sætte
Lænder af Søndagskoler i Gang
i deres Tempel gennem Riget i
Anledning af Kejserens Kroning.

En romersk-katolsk Præst i Tren-
ton, N. J., nagede iflg. „The Luth.“
at høre en Kvinde Søndagsbenede
og at tage hende til Alters, fordi
hun havde giftet sig med en Luth-
eraner. Han forlangte, at dersom
hun vilde nyde sin Kirkes Privi-
legier, saa moatte hun vies om igen
som en første Vedingelse. Denne
Kvinde gaar nu til Undervisning
for at blive konfirmeret i den Luth-
eriske Kirke. Den slavoniske Præst, som
undervejs hende i den Lutheriske
Sære, venter, at et Antal andre
vil følge hendes Eksempel.

Rev. Dr. Chas. R. Brown, Uni-
ted Synod of the Souths Mis-
sionær i Japan og Professor ved sam-
me Skole i Kumamoto, hvor vor
Kærlige Minister er ansat, er af sin
Synode blevet kaldet til Gener-
sekretær, og han har taget imod det-
te Skald. Han vil returnere til
Amerika, saa snart han kan faa Ar-
bejdet paa Marken derinde bragt i
foraarlig Orden. Dr. Brown har
paaagtet sig dette Arbejde for den
Tid, hans Permission varer, men
man venter, han vil beholde Pos-
sionen permanent. Med sit personlige
Kendtskab til Marken og sin udstrakte
Erfaring vil han blive af stor Betyd-
ning som Generalsekretær. Vedens-
det synes ubehjligt at drage en saa
værdifuld Missionær fra Marken,
saa er det et Spørgsmaal, men er
vor Skole, om ikke det midlertidige
Tab i Værdien vil blive en Bin-
ding. Naar som helst en hjemvendt
Missionær har fremholdt Arbejdet
for Kirkerne herhjemme, saa har vi
set Værdi i baade Interesse og Vi-
drag.

et Sekretær, og han har taget imod det-
te Skald. Han vil returnere til
Amerika, saa snart han kan faa Ar-
bejdet paa Marken derinde bragt i
foraarlig Orden. Dr. Brown har
paaagtet sig dette Arbejde for den
Tid, hans Permission varer, men
man venter, han vil beholde Pos-
sionen permanent. Med sit personlige
Kendtskab til Marken og sin udstrakte
Erfaring vil han blive af stor Betyd-
ning som Generalsekretær. Vedens-
det synes ubehjligt at drage en saa
værdifuld Missionær fra Marken,
saa er det et Spørgsmaal, men er
vor Skole, om ikke det midlertidige
Tab i Værdien vil blive en Bin-
ding. Naar som helst en hjemvendt
Missionær har fremholdt Arbejdet
for Kirkerne herhjemme, saa har vi
set Værdi i baade Interesse og Vi-
drag.

Nomineringen paa Tirsdag.

Førføkkommende Tirsdag, den 18.
April, holdes der Nominations-
eller Primærvælg her i Nebraska.
Dg hvad gælder saa dette Valg?
Det er ikke Spørgsmaalet om,
hvilket af de ledende politiske Par-
tier, der skal staa for Sturet i den
kommende Tid, der nu skal afgø-
res.

Men det gælder Nomineringen
eller Opstillingen af gode Kandida-
ter af begge Partier, saa vi kan
have Udvalgt til at faa gode Mand
valgt til Efteraar, hvilket Parti der
saa sejrer.

Paa Tirsdag gælder det skampen
indenfor hvert Parti især mellem
de „større“ og de „små“.

Vi har jo før henledt vore læ-
seres Opmærksomhed paa, at der
til Efteraar vil blive forelagt Val-
gloster i Nebraska og Forslag til et
Forbudsstykke til Statens Konsti-
tution. Men nu paa Tirsdag gæl-
der det at faa nomineret Mand, som
vil hævde en Forbudsslov, om For-
slaget bliver vedtaget, og om de
bliver valgt.

Der er flere personlige gode Mænd
oppe for Valg i begge de gamle
Partier, men der er kun en fælle,
som har vist Mod til at erklære sig
for Forbudsslov eller for en
„stor“ Stat, og deres Navne bør
kendes.

Paa Republikanernes Side er det
den gamle kendte tidligere Distrikts-
dommer Abraham L. Sutton som
Governør-Kandidat og tidli-
gere Guvernør Chester S. Ald-
rich som Senator-Kandidat.

Og paa Demokraternes Side er
det Charles W. Bryan, Broder
til Wm. J. Bryan, som Guvernør-
Kandidat og J. J. Dunn som
Senator-Kandidat.

Det er vor Mening, at alle vi,
som aabent erklærer os for Forbud,
vi bør alle som en fælle vort Stem-
me for dem, der hæfter rent Flag.
Saloonerne og Brøggerne og alle
deres Kunder og Venner glemmer
ikke og forlommer ikke hvoert af
reklamere eller at jølle sig om deres
Mænd.

Men lad os, som staar for Hjem-
mets og Statens Bedste og moraliske
Højnelse, vise lige saa stor Karvæn-
ghed og Midfærdighed for gennem
vor Valgret og Valgpligt at sætte
en god Sag igennem.

Over Mand ud at kaste sin Stem-
me paa Tirsdag for de nævnte Kan-
didater!

Samtidig henleder vi Læsernes
Opmærksomhed, hvad det natio-
nale Valg angaar, paa de Mænd,
der staa for Nominering som Præsi-
dentkandidater.

Paa den demokratiske Side vil
Præsident Wilson vistnok blive saa
godt som selvstændig til Nominat-
ion for Genvalg. Bedre Mand kan
dette Parti ikke opstille.

Paa Republikanernes Side vil
Stemmerne blive delt iblandt flere.
Der er allerede fire Navne paa
Listen: Henry Ford, Henry D. East-
brook, Albert V. Cummins og Ro-
bert G. Ross — men der sa ogsaa
et Navn — Charles E. Gu-
ghe. Der er blandt Republikanerne
i Nebraska stærk Stemning for
hans Nominering. Men han har ikke
villigt tillade sig Naen sat paa Valg-
listen. Som man vil vide, har
Hughes været Guvernør i New
York, og han er nu Højesteretsdom-
mer. Det er bekendt og værdigt af
ham, at han ikke vil søge Præsi-
dentembedet. Men dermed er ikke
bevist at han ikke er den bedste Mand.
De, der staaer at stemme for Gu-
ghe's Nominering, vil paa Valg-
dags af dette Ar. se en Antvisning,
hvorledes de skal bære sig ad at
føle hans Navn ind og stemme for
ham.

Et Penfionsfond.

I Hjør blev der ifkrevet en Del
om Oprettelsen af en ordnet Un-
derstøttelse for gamle Præster etc.
Præsteforforsøvelsen henstillede saa
i sin Indberetning til Martsødet,
om det ikke var bedre for Kirken
at faa Understøttelsen af Præste-
er og gamle og yngre Præster
ordnet mere forretningsmæssig end
hidtil.

Denne Henstilling ledte til, at
Martsødet henstillede, at Præste-
er og gamle og yngre Præster
ordenligt henstillede sig i Forbindel-
se med Størelsen for Præsternes
private Penfionsforening, og at de
i Fællesskab drøfter Sagen for der-
etter at indberette til Samfundets
Martsøde.

Der har været brevvekslet en Del
den Sag angaaende, og saa har
Præsteforforsøvelsen Sekretær med
Bistand af Komiteens Formand
gjort Udvalgt til Ordning af denne
Sag ved Oprettelsen af et Penfions-
fond.

Dette Udvalgt er allerede for no-
gen Tid siden sat i Girkulation af
dem Medlemmerne af Størelsen for
Penfionsforeningen.

Men da det er uøist, om dette
Udvalgt naar omkring saa betids,
den kan blive offentliggjort før
Martsødet, saa er jeg kommen paa
den Tanke, at det moatte var godt
forud at gøre interesserede bekendt
med Sædeoplysnings i Udvalgt.

Den første Vækkelse i det er,
at denne Sag helt skal fortæres un-
der Samfundet som en af dets an-
dre Virksomheder. Derfor skal der
ingen Penfionsforening være, men
den for danske Kirke opretter et
Penfionsfond.

Dog skal Præster og Profesorer,
som vil have et Navn paa Understøt-
telse af Fondet, give et Ud-
valgt Bidrag, og desuden et
aarligt Bidrag. Som Indstuds-
bidrag er foreslaaet \$200 — der
dog kan indbetales i fire Terminer
— og som Aarsbidrag \$10.

Fondets Minimumstørrelse er sat
til \$50,000, og Martsunderstøttelsen
for fuldt penfionsberettigede er sat
til \$500, ikke over.

Der er intet videre Henyn taget
til Præsternes private Penfionsfor-
ening, idet vi har ment og mener,
at den bliver staaende, indtil den
ser, om den for danske Kirke som
saadan vil tage fat paa denne Op-
gave.

Denne Forening blev nemlig slet
ikke begyndt, fordi de, der opret-
te den, vilde have noget for sig selv,
men fordi de mente, at Opgaven
burde tages op paa en forretnings-
mæssig Maade.

Derfor det hele Samfund da ta-
ger Opgaven op, saa vil den priva-
te Forening rimeligvis være glad
ved at slutte sin Virksomhed, op-
løse sig og slutte sig til Samfundets
Virksomhed for den samme Sag.

Fordelingen af dens Midler mel-
len dens Medlemmer er jo nu et
Regningskøje i Forhold til, i hvor
mange Kar hver enkelt har bidra-
get.

Lidt Vanfærlighed kan der jo bli-
ve med, at Foreningen allerede har
udbetalt en hel Del i Penfioner,
og saa ikke saa lidt mere, end Sam-
fundets Bidrag til Penfionskassen
betselber sig til. Men ogsaa dette
ordnes nok, hvis Samfundet ellers
overhovedet tager denne Opgave op.

Jeg er mig vel bevidst, at der
bliver mange Entsettelser af ord-
nen, men bliver vi først enige om
de fremholdte Grundtraf, saa gaar
Entsettelserne nok i Orden. Naar
Udvalgt bliver offentliggjort før
Martsødet, saa bliver der jo ogsaa
mere fremlagt til Overvejelse.
A. M. Andersen.

Til Venner af vore Børnehjem.

Allerførst bringer vi eder en hjer-
telig Tak paa Børnens Begne,
som er tilkomne paa vore Børnehjem,
for de mange Gaver, som er strøm-
met ind til dem fra alle Kanter,
fra Menigheder, Foreninger og en-
kelte Personer. Gud velsigne eder
derfor Venner!

Men, medens Gud er strø-
met rigelig ind i Drejts-Kassen,
saa er de strømmet megen Sparomt
ind i Kassen for Indlæggelse af
elektrisk Lys.

Vi har endnu, trods Opraadet
for lang Tid siden, kun omkring
\$115.00 i denne Kasse, og det er
da Naer, at vi kan intet elektrisk
Lys indlægge paa eet, endfjgs paa
to Børnehjem, for den Sum.

Martsødet i Marts 1915 gaar os
lov til at indlægge elektrisk Lys
paa begge Hjemmene, saa snart
der var indkomne Gaver nok til
at dække Omkostningerne med (se
Kærberetningen Side 158).

Men det er altsaa langt fra, at
dette er Tilfældet endnu. Folkene
i Et Horn blev derfor ogsaa ledt
af at vente og stred derfor selv til
Gjældning med at indlægge det paa
Gjælden der paa egen Besøimning.
Dette er vi dem megen taknemlig
for, og det er et fint Eksempel
til Efterfølgelse for andre. Naar
en Menighed kan indlægge elektrisk
Lys paa Hjemmet i Et Horn, saa
burde hele Samfundet med dets
mange Menigheder da let kunne
gøre det paa Waupaca-Hjemmet.
Det venter vi nu ogsaa, at de vil.
Det vil koste en Del mere at ind-
lægge elektrisk Lys i Waupaca, end
i Et Horn, da Hjemmet er større,
og det er længere fra Byen.

Værnehjemsbestyrelsen har plan-
et paa at indlægge en egen Lys-
„plant“, saa Hjemmet kan produ-
cere sit eget Lys; det vil i det lan-
ge Løb blive langt det billigste.
Vi bliver da fri for de store ma-
nedlige Regninger. Her i Byen er
der en Forretning, hvor der bruges
meget Lys hele Aaret rundt, som
selv har sin egen Lys„plant“. De
figer, at de kan producere af deres
Lys for omkring \$4.00 om Ma-
neden. Den har lovet med Naalene
og „Storage Battery“ omkring
\$600.00. Det vil nok koste lidt
mere paa Hjemmet i Waupaca, da
der er flere Værelser at indlægge
Lys i, men vi gør Regning paa at
saa det hele for mellem \$700.00
og \$800.00. Saa kan Naalene
jo ogsaa bruges til at vaske og
pumpe med og spare Tid og Kraft-
er, som landelig nok kan behøves
paa et saadant Hjem. Og selve
Udjet er jo langt bedre og mere
forefrit paa et saadant Hjem end
de mange Petroleum's Lamper, som
jo er en daglig Nøse, hvor der er
mange Børn.

Men der er ikke ud over hele Sam-
fundet skulde findes 6-700 be-
høvede Menneffer, som havde en
Dollars eller mere tilovers for
denne Sag? Det kan da vist ikke
fejle. Naar du nu læser dette, tag
da og send \$1.00 til vor Kasserer
John. Madson, Waupaca, Wiscon-
sin, eller giv den til din Præst; han
vil nok være villig til at sende den
for dig, saa vi kan faa Udsplanten
indlagt saa snart som muligt og
saa i Waupaca. Jeg har sendt min
Dollars for lange siden.

Lad nu Dollarene komme af
Sted til Waupaca i en Part.
Kærlig Hilsen til alle Vær-
nehjemmens Venner.
Paa Værnehjemsbestyrelsens Beg-
ne.
J. S. S. e.
Marcus, Iowa, April 4, 1916.

Om Utahmissionen.

Til Kvindene og Utahmissionens
Venner i „Den forenede danske
Kirke“.

Da Mrs. Anna Nielsen (Japan)
og Pastor A. P. Nielsen, Clinton,
Wis., har strevet i „Danfæren“
om deres Indtryk fra deres Besøg
i Salt Lake City, har jeg tænkt, at
jeg kunde moatte ogsaa skrive et
Par Ord til Opmuntring, vedhol-
dende Bøn og Offervillighed. Paa
Bøjt hjem fra California besøgte vi
Pastor Lund. Vi var der i Syn-
dagen d. 13. Januar. Ved Gudstjen-
esten var der ferskagtredne Men-
nesker til Stede. De sang, som det
fjntes med Glæde, vore danske Sal-
mer. Pastor Lund talte vort og
hjerterligt over Dagens Evangelium.
Sangloret sang en firslemmig
Sang. Hele Gudstjenesten var som
i andre danske Kirker. Jeg sad i
Kirken og grad af Glæde ved
Tanken om Herrens Velsignelse over
Børningen fra den Tid, Pastor
S. Hansen begyndte at opvise de
enkelte Danske derude. Det er vel
en tolv Kar siden. Om Eftermid-
dagen var Pastor Lund i Ogen,
saa der var ingen Aftengudstjen-
este, hvor ellers de unge færlig
famles. Der var en Del unge fam-
let med os i Pastor Lunds Hjem,
hvor de altid er glade ved at
komme. Mrs. Lund har altid
Hjerte og Husrum til alle, der vil
komme. En ung Pige sagde til
mig: Hør Pastor Lunds kom, han-
de vi ingen Steder at gaa; vi gift
da fra Kirken til „Nickel Show“.

Der er ofte blevet sagt: „Den
Mission er altsor dyr. De Midler
og Kræfter kunde anvendes bedre
andre Steder.“ Jeg kom til at
tænke paa den „Mabafier Kirke“
fuld af Salbe dyrebare.“ Der staar:
„Huset blev fuld af Salbens
Lugt“. Har vi ikke Grund til at
tro, at Kristi Kundskab Beligt
er allerede udgjort blandt vort Folk
rundtomkring i Salt Lake City,
Ogden, Pocatello og andre Steder
deromkring? Pastor Lund sagde,
at der var mange Steder, hvor der
var mange Danffe, og han glæbde

sig til, at naar der var to Præster
derude, saa kunde de faa mere
Tid at komme omkring og opvise
dem. Præsterne jaar nemlig fri
Rejse paa Vænerne i Utah. Han
fortalte ogsaa, at der siden Menig-
hedens Stiftelse var optaget 144
voksne Menneffer i den. Mange
af disse var rejst bort; men de er
dog vist færdige med Mormonis-
men. Der er ogsaa voksne Menne-
ffer bleven døbt iblandt dem. No-
gen egentlig Vækkelse er der vel
næppe sket; men vi ved da af Er-
faring, at Troen kommer ved Gør-
relse; men Størelsen ved Guds
Ord. Sidste Sommer lagde jeg
Marfe til, at i Kvitteringerne til
Utahmissionen var der over 37
Dollars fra Salt Lake City. Man-
ge af vore Kvindeforeninger nøjse
med at betulle 5-10 Dollars til
den Mission, og andre glemmer
den helt.

Kære Venner! Lad os ikke glem-
me at takke Herren for hver en
sand Herrens Tjener iblandt vort
Folk i Amerika og for det Ord,
der bliver saa rigelig fornyet for
os. Lad os ogsaa takke for og ef-
fse vor Mission blandt Indianerne
og i Japan. Men lad os ogsaa glæ-
de os over Fremgangen i Utahmis-
sionens Arbejde og ikke blive trætte.

Jeg kan aldrig glemme over for
den Mission, at Israe! havde seks
Tilføjelsedder.

Kærlig Hilsen fra
Mrs. Mary Linden,
Chicago, Ill.

Jra Japanmissionen.

Hjemme igen.

Naar vi nu ser tilbage paa det
Aar, der foandt under vort Besøg
i Amerika, da synes det hele kun
som en fort Drøm, men det var
ingen Drøm, — det ved vi, naar
vi tænker os om og mindes de mange
Menigheder og Hjem, vi besøgte, og
al den Venlighed, vi var Gjenstand
for. Derfor vil vi gerne sende en
venlig Hilsen og en hjerterlig Tak
til eder alle.

Naar vi saa igen tager fat paa
denne vor Kæmping, da er det
med den glade Forvisning, at der
er mange flere end tidligere, der
omfatter denne store Sag og os med
mere Hørbøn og dybere Interesse.
Vi har ogsaa gennem Munder-
jen i Menighederne faaet en be-
dere Fortjaelse af eders Kamp og
Paasigtelighed. Jeg har aldrig før
faaet et saa dybt Indtryk af, at de
allerede af vore Præster har umaad-
delig traekt, og at der staaer en
stor Kamp for at vinde vort dan-
ske Folk for Kristus og Kirken.

Godt Menighedernes Interesse
for Japanmissionen angaar, da har
jeg fire forfællige Indtryk.
Der var Menigheder, hvor jeg
ingen Interesse ventede, og hvor
der heller ingen var at mærke.
Der var en Del, hvor jeg vidste,
at der var varm Interesse for Mis-
sionen, og hvor den egentlig var
større, end jeg havde troet. Den
var det, en sand Glæde at besøge,
og jeg fandt, at just disse Menig-
heder viste stor Interesse ogsaa for
Indremissionen.

Paa andre Steder havde jeg
ventet en Del Interesse, men fandt
næsten ingen, og derfor er det mit
Haab, at Møderne paa disse Ste-
der antagende lidt af en ny Tid
for Menighedens store Opgave i Hø-
ningseverdenen.

Den sidste Slags var saadanne
Menigheder, hvor jeg paa Grund
af deres Ridenhed eller Afvisshed
ikke ventede videre Interesse, men
fandt baade varm Interesse og god
Fortjaelse af Sagen.

Derfor hedsede det for mit eget
Bedkommende ikke saa lidt mellem
en oplyst og nedtrykt Stemning.
For Et. i et Præstefald, hvor
jeg skulde holde Møder paa fire
Steder, havde jeg følgende indre
Oplevelser.

Det første Sted var en By, hvor
der holdtes et Aftenmøde, men der
kun var en saare lille Forsam-
ling (der var flere af den Slags
Forsamlinger), og de viste omfrent
saa megen Interesse om en jeg
talte om de uendelige øde Land-
omraader paa Maanen. Jeg var
lige ved at fortrøde, at jeg havde
bragt næsten en hel Dag for at
komme dertil, — kun at jeg var
glad ved at besøge Præsten, der
var en af mine gamle Venner.

Andre Formiddag holdtes der
Møde paa Landet, hvor der med
Tid en samledes nogle faa Kvin-
der og endnu færre Mænd, ind-
stønt ber „burde“ været mange (det
var Præsten). Interessen fjntes
mindre end Aftenen før, og mit
Mod var ogsaa mindre. Derfor
havde jeg nu fuldt og fast for-

trudt, at jeg var kommet paa disse
Egne.
Men Mod eller ikke Mod, der
var bestemt Møde paa et andet Sted
til om Eftermiddagen ogsaa paa
Landet, og derfor var der ikke no-
get at gøre andet end at bide i det
fure Tælle og tage imod Hølgene.
Der var derfor kun lidt Mand i
mia, da jeg gift op paa Talerstolen.
Forsamlingen her var heller ikke
stor, men da jeg havde begyndt at
tale kom der ligesom Liv i de døde
Ven og lidt efter var det, som en
Mand aandede nyt Liv paa Hjertet,
og det gift som af sig selv at tale
om Missionens store Mangler og
Opgaver. Da jeg var færdig med
min temmelig lange Tale, og vi
havde formelt sluttet Mødet, blev
Folk siddende, som om de ikke han-
dede nær saa traolt, som deres gode
Møder i den Menighed, hvor vi var
om Formiddagen. Saa begyndte
de at spørge ud om mange Ting
fra Japan og vor Mission, saa jeg
sif Vejlighed til at fortælle endnu
meget mere. Nu kendte jeg mig
i mit Hjerte at tilgive de andre
for Steder og vilde ikke for no-
gen Ting undværet Vækkelse paa
de Egne.

Som Kronen paa det hele havde
vi en stor interesseret Forsamling
paa det fjerde Sted om Aftenen.

Men i det hele havde jeg mange
flere af disse to sidste Slags Mø-
der end af den anden Slags, og
derfor naar jeg i de kommende
Kar i en ledig Stund tager min
lille Dagbog frem og læser om
Vækkelse i alle disse Menigheder,
da ved jeg, at det hver Gang skal
fylde mit Hjerte med Glæde og
Tak.

Min Kone var med paa mange
af disse Rejser, og vort Indtryk er i
det hele og store meget opmuntrende.

Lidt Redegørelse

om Rejsten fra en anden Side kun-
de maatte have sin Interesse.

Jra vi satte fod paa Amerikas
Grund den 16. Marts 1915, til vi
igen sejlede fra Seattle den 21.
Februar 1916, var vi i Landet
ellerse Maanedes af otte Dage.
Derfor som saaledes til at være lidt
længere, end den oprindelige Plan
lød paa, men den egentlige Grund
dertil var, at Samfundets Syn-
relse bad os om at roffe en del
Del mere, end vi fra Begyndelsen
havde tænkt os.

Under vort Ophold i Amerika rej-
ste jeg ca. 18,000 Mil paa Jern-
banen og holdt 245 Møder for
Japanmissionen paa 150 Steder.
Min Kone rejste ca. 12,000 Mil
og talte alle Steder, hvor hun var
med.

Da nogle saa Kampat, men
ikke uden lidt Vækkelse spurte,
om ikke en saadan Rundrejse og be-
le Rejse fra Japan (en 10,500 Mil
frem og tilbage) ikke blev lidt dyr,
da skal jeg gerne gøre lidt Reg-
nskab ogsaa for denne Del af Rej-
sen.

De samlede Rejseudgifter for min
Kone og mig selv fra og til Ja-
pan samt for hele Rundreisen beløb
sig til \$1333.75. De samlede Dre-
tel Japanmissionens Kasse, som
indkom ved disse Møder, beløb sig
til lidt over \$2900. Der blev saa-
ledes noget af et Overflud. Men
ser man paa det fra den Side, at
ca. 12,000 Menneffer i vort Sam-
fund (foruden flere Tusinde Børn)
hørte direkte fra vor Mission i Ja-
pan, da kostede det hver af de vok-
sne Tilhørere lidt over i cent's
for at blive lidt bedre kendt med
vor egen Mission. Mon mange sy-
nes, det var for meget?

Hjerterlig Tak
til alle de Venner, som ved deres
gode Bidrag var med til at stæffe
en Automobil. Vi er ikke paa
at den ogsaa skal gøre god Tjeneste
i Herrens Gerning i Japan, idet
den vil gøre det muligt baade for
os og for en Del af vore japanffe
Medarbejdere at naa videre om.
Den skal bestandig være os et Vid-
nesbyrd om Venners Kærlighed og
Interesse.

Nogle færlige Gaver,
som vi har modtaget personligt til
forskellige Mlemmer i Missionen ber-
ede, fortæres for herod:

Mrs. Peter Jensen \$1; nogle Smaa-
børn 17 cts.; en unavnt \$1.50;
Vilse Marie Jensen's Sparebank
\$8.12; Mrs. Poulsen \$10; Mrs.
Jens Carlsson \$1; Sine Eklidss
\$12; Bond Nelson 50 cts.; Wood-
stock Kvindes \$5.25; Clinton Kvin-
des \$16.10; en Kone i Gennemsnit
\$12; Chicago \$5; Mrs. J. Pe-
terson \$5; Mr. Mort \$10; S.
Smith \$1; en unavnt \$1 reenville,
Mich., \$5. Talt \$91.62. Disse
Penge vil blive brugt i Missionen

efter Givernes eget Bifse, og paa
Missionens Begne siger vi hjerter-
lig Tak.

Til Smit en hjerterlig Hilsen og en
hjerterlig Tak til alle vore Ven-
ner i den forenede Kirke for al eders
udviede Venlighed mod os under
vort Ophold og vor Rundrejse i
Amerika.
Eders i Kristus
J. P. Nielsen.

„Landsnamstiden.“

I Nordens Historie kaldes den
Tid, da Island blev bebogget,
„Landsnamstid“ det vil sige, Ti-
den, da man tog Land. Nybga-
erne kaldtes „Landsnamfærd“.
En saadan Landsnamstid har Nord-
amerika ogsaa haft, og har endnu;
og fra vort Fædreland er der ogsaa
kommen en god Del „Landsnam-
mænd“ hertil. Selv om der er
mange af vore Landsmænd, der
har foredt sig mellem andre Folke-
slag, saa er der ogsaa mange, som
har famlet sig i Nybgaet,